

CONFEDERACIÓ GENERAL DEL TREBALL

Federació Comarcal Baix Camp-Priorat

LLUITA SINDICAL: ELS CANVIS NECESSARIS

L'empresa no ha tingut pressa en comunicar-nos que no ens pagaran els objectius del 2017. Per a què? Tothom ho donava per descomptat i tothom ho assumia amb un sentiment barrejat de ràbia i d'imptència. Malauradament la retallada es consolida i el nou Consorci no arriba!

Nosaltres no hem signat aquest conveni, justament perquè no hem volgut avalar cap més retallada. Però, vol dir això que estem en contra dels que sí que l'han signat? No, tot el contrari, comprenem els seus motius i els considerem tant víctimes com nosaltres mateixos, com tota la plantilla.

O signeu o es quedeu sense conveni propi! La mateixa cantarella de sempre! Això és com si t'atraquen pel carrer i després el lladre declara que li has donat els diners voluntàriament, que ell només t'ha ensenyat la pistola. És per això que comprenem la seva postura: han acceptat un sacrifici per evitar mals majors.

Però això ja fa molts anys que dura i ens hauria de fer reflexionar. Nosaltres pensem que és un exemple del fracàs del model sindicalista de concertació. Què vol dir això?

Fins fa pocs anys, la legislació era, per dir-ho així, més neutral. El fet que mentre no es signés un conveni nou seguia vigent l'anterior, ens donava un marge de maniobra als treballadors, i podíem guanyar si érem capaços de resistir, ja que el temps jugava al nostre favor. Ara, amb les noves lleis vigents des de la Reforma Laboral, això ha canviat: a l'empresa només li cal anar-nos entretenint i que el temps vagi passant, fins que arribi el punt en que o acceptem les seves condicions o ens quedem en unes condicions pitjors.

Així, doncs, negociar no serveix de molt quan els altres tenen la paella pel mànec!

Què hem de fer, doncs? Mirar més amunt, mirar més enllà! D'ara endavant, per poder guanyar, haurem de guanyar malgrat les lleis o haurem de forçar un canvi de lleis! I això vol dir no només lluites més llargues i més intenses sinó més coordinades amb la resta del sector sanitari, sota el lema de "ni un pas enrere, ni una retallada més".

Així, apuntant més amunt, també podem guanyar o perdre, però la por relacionada amb les limitacions legals ja no ens hauria de frenar. Ni que superem els terminis i legalment toqui perdre el conveni propi, el que serà vertaderament decisorí és la capacitat de lluita que siguem capaços de demostrar. Si la fem ben grossa i a nivell general, algun govern o altre haurà de canviar la llei. Per contra, si no som capaços de forçar un canvi legislatiu, continuarem perdent un llençol en cada bugada!

Tampoc som ingenus. Som conscients que estem encara lluny de comptar amb aquesta capacitat, però no tenim altra opció que no ens aboqui sempre a perdre. Per això, amb motiu de la materialització d'aquesta nova retallada (objectius 2017), pensem que seria una bona ocasió per començar a protestar i manifestar el nostre profund disgust,... tant si hem signat com si no!

Artur Sardà/ Secció Sindical de la CGT a l'HUSJ de Reus